

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р4 р 6/2021
25.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда судија Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа Драгослав В. Димитријевић, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2287/2020, донео је 25.10.2021. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача АА за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2287/2020.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 12.08.2021. године поднео Врховном касационом суду приговор ради убрзавања поступка у предмету Рев2 2287/2020, са захтевом да се утврди да му је у наведеном предмету повређено право на суђење у разумном року, да се наложи убрзавање поступка, као и да му се надокнаде трошкови поступка. Предмет је предат у рад поступајућем судији 25.08.2021. године.

Одлучујући о приговору предлагача на основу одредаба чл. 7, 9, и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је закључио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка утврђено је да је тужилац АА (овде предлагач) поднео 10.09.2008. године Општинском суду у Призрену тужбу против тужене Општине Сува Река, ради накнаде штете због незаконитог престанка радног односа. Решењем од 23.12.2008. године ВД председника Округног суда у Призрену, са седиштем у Пожаревцу, за поступање у наведеном предмету одређен је Општински суд у Призрену, са седиштем у Крушевцу. Решењем од 03.04.2014. године Основни суд у Крушевцу се огласио месно ненадлежним и предмет је доставио Основном суду у Лесковцу 13.05.2014. године. Предмет је добио ознаку П1 354/14 и прва расправа је заказана за 29.04.2015. године. Основни суд у Лесковцу је одредио прекид поступка у овој парници до правноснажног окончања спора у парници тог суда П 4319/13. Решењем Вишег суда у Лесковцу Р4 124/15 од 04.12.2015. године утврђено је да је тужиоцу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Основним судом у Лесковцу. Виши

суд у Лесковцу је решењем Гж1 10/16 од 10.05.2016. године укинуо решење о прекиду поступка и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање. Првостепена пресуда (донета 06.09.2017. године) укинута је решењем Апелационог суда у Нишу Гж1 4313/17 од 02.03.2018. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. Нова првостепена пресуда П1 238/18 донета је 28.11.2018. године и њома је делимично усвојен тужбени захтев. Против ове пресуде обе парничне странке су изјавиле жалбу, па је пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1150/19 од 05.12.2019. године жалба тужене усвојена, првостепена пресуда је укинута и пресуђено је тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца. Тужилац је против другостепене пресуде изјавио ревизију, која је примљена у Врховном касационом суду 10.09.2020. године, а предата је у рад судији известиоцу 30.09.2020. године. Одлука у предмету Рев2 2287/2020 донета је 17.09.2021. године, а отправљена је из суда 25.10.2021. године.

Имајући у виду напред утврђено у контексту садржине одредаба чл. 1, 3. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је одбио приговор предлагача, јер је предмет на који се односи приговор за убрзање поступка окончан пре одлучивања о овом приговору, у року прописаном чланом 7. истог закона.

Наиме, приговор ради убрзавања поступка, као једно од средстава којима се штити право на суђење у разумном року, има првенствено превентивно дејство јер служи убрзавању поступка, а затим и компензаторно дејство. У конкретном случају, предлагач је у приговору тражио убрзавање поступка у предмету овог суда Рев2 2287/2020, па како је поступак окончан 17.09.2021. године и одлука је отправљена из суда, приговор је остварио своју сврху, јер је одмах после његовог изјављивања донета ревизијска одлука, због чега је применом одредбе члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено као у ставу првом изреке.

Предлагачу нису досуђени трошкови овог поступка, с обзиром да није успео у истом, па је на основу члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 106/15), одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе Врховном касационом суду у року од 8 дана од дана пријема овог решења

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**